

*Celor care înțeleg că orice vis
poate deveni realitate.*

Marile dureri și pasiunile violente edifică profund inima omului.

Această carte și-a găsit înțelesul într-o perioadă în care eu am realizat că viața mea trebuie să-și afle sensul. Am îndrăznit să ofer aripi rațiunii, iar gândurile că trebuie să zbor mai presus de mine mă invadeau tot mai des. Îmi doream să simt ceva diferit, să găsesc rolul cuvintelor și gândurilor din capul meu. Decizia nu am luat-o ușor, iar această stare sufletească de a mă transpune într-o altă lume a venit la pachet cu suferința. Am lăsat durerea să mă chinuie și i-am facilitat demersul să mă transforme într-o forță și să mă ajute să devin... cine? O unitate plină de defecte pe care am învățat să le accept. Recunosc, a fost intens tot ce am trăit. Zece luni pe care, poate, dacă nu le trăiam, nu reușeam să simt conexiunea cu mine. Am plâns, am urlat de durere, m-am zvârcolit, am fugit și m-am speriat de mine, apoi m-am întors cerșindu-mi îmbrățișări eterne, implorându-mi sufletul să nu mai renunțe niciodată la ceea ce sunt cu adevărat. Am rămas singură într-o perioadă când nimeni nu merita asta și am reușit. Știi de ce? Pentru că mi-am dat șansa, m-am acceptat cu tot ce sunt, cu toate greșelile, neajunsurile, temerile și defectele mele.

Această carte cuprinde aproape tot ce sunt eu. Iubirea pentru tot ce mă reprezintă, ce am fost și ce îmi doresc să fiu. O scrisoare către sufletul meu în care îmi cer iertare că poate uneori l-am supărat.

Nu ți-am mai scris de mult timp...

Am uitat de mult să te mai mângâi și să-ti spun că te iubesc. Fac eforturi să încerc să-mi amintesc, să-ți servesc energia cu cele mai fine băuturi și cele mai frumoase rânduri. Am omis să-ți deblochez căile și să las lumină în dureri. Nu dau vina pe nimeni, nici măcar pe mine. Nu știu care este motivul lipsei preocupării de tine și de ce ne-am pierdut. Poate, undeva, nu ne-am potrivit în alegeri și nici în fapte. Poate, cândva, eu am mers într-o direcție și tu ai stat pe loc, așteptându-mă. Nu te condamn, locul tău este drept și sunt sigură că mi-ai încurajat cu sinceritate fiecare pas. Te-am simțit alături de mine în fiecare moment și am știut că niciodată n-o să mă părăsești.

Acum sunt singură, închin serii o ultimă gură cu vin. Sorb hain și-l las să curgă zgomotos prin vene. Vreau să simt viața și durerea, iubirea condimentată cu dezamăgiri, uitarea și minciuna cum mă spintecă. Le dau voie astăzi să mă dezmembreze. Să facă ce vor cu trupul meu, poate doar așa, doar așa... nu aș mai uita să-ți scriu, la naiba, dragul meu suflet...

Probabil aceste rânduri vor fi așa cum nu te aștepți...

Cei care au citit manuscrisul înaintea publicării au avut păreri împărțite. Unii mi-au zis că e cea mai bună carte scrisă de mine, alții că poate fi cea mai proastă. Îngădui goliciunea ei sau dezechilibrul meu sentimental să reprezinte o sursă de inspirație pentru tine. Poate nu e completă, poate mă vait, poate e multă dramă și prea mult adevăr. Desigur că mulți mă vor contrazice, că-mi vor judeca alegerile și nu vor înțelege confesiunile mele. Știu, poate că aceste rânduri nu sunt pentru oricine, ci doar pentru cei imobilizați uneori de nedreptățile vieții. Mobilitatea mea psihică s-a deteriorat doar în momente de pierzanie, când tot tumultul sufletesc a prins un contur dur, chiar aspru. Deseori am avut impresia că și trăsăturile feței mi s-au înăsprit, iar zâmbetul devine tot mai fad. Alarmată, am aplicat haotic toate măștile și cremele, în speranța însuflețirii, dar inutil. Și e firesc, doar greșind, încercând, acumulând întâmplări nefavorabile, am învățat să mă feresc de oameni și de preconcepții.

Sunt recunoscătoare pentru tot ce am trăit în aceste luni, pentru haosul împletit cu dezechilibrul, apropierea de mine, iubirea pe care o simt și o îmbrățișez în fiecare secundă. Sunt recunoscătoare că mi-am dat prilejul să risc, să trăiesc și am avut curaj.

De acum încolo totul se va schimba în favoarea mea. Totul va fi așa cum îmi doresc. Și, mai ales, după finalizarea ei știu sigur că viața mea se va schimba în bine.

Voi publica această carte cu gândul curat că te voi ajuta pe tine cel care o citești. Voi fi fericită indiferent de cum mă vei privi!

Voi fi împlinită!

Voi avea tot ce îmi doresc!

Voi atrage folosul material și iubirea către mine!

Voi fi mai blândă și mai înțeleghătoare!

Nu mă voi mai critica, condamna!

Nu îmi va mai fi frică de ceea ce trăiesc, ci voi accepta tot ce am primit de la Univers!

Voi avea o căsuță frumoasă, iar interiorul va avea culorile apusului!

Voi avea un câine auriu!

Mă vor cuprinde brațe stabile!

Voi fi tot ce îmi doresc!

Dar, dar... până atunci, dragă cititor, participă la haosul meu! Viața mi-a pregătit o piesă de teatru în care eu doar mi-am jucat rolul. Am îmbrăcat toate stările posibile și imposibile. Am fost eu, exact așa cum este fiecare om.

Acesta este un jurnal, confesiuni care explică doar prin prisma sentimentelor ce sunt eu cu adevărat. Mă vei citi și e posibil uneori să te simți debusolat, să obosești, să mă urăști, să nu îți placă de mine. Nu te osâdesc. Îți respect decizia și felul în care vei interioriza trăirile mele. Și eu m-am detestat de multe ori. Și eu m-am judecat. Și eu am obosit. A fost dreptul meu și, până la urmă, a fiecăruia în parte.